

Kedves Szülők!

Különleges tanév volt az idei. Amikor szeptemberben találkoztunk a nyári pihenés után, még senki sem sejtette, hogy ez most más lesz. A szokott módon teltek a dolgos hétköznapiak. Még együtt éltük meg a félévzárást a gyerekekkel és vártuk, hogy az első tavaszi napsugarak simogassák az arcunkat.

Aztán nehezebb napok jöttek. Elmaradtak szívünknek kedves rendezvényeink, a március 15-i ünnepély.....majd március 16-án bezártuk az iskola kapuit.

Új élet kezdődött. Minden kreativitásunkra és számítástechnikai ismeretünkre szükségünk volt, hogy ebben a helyzetben is kapcsolatot tudjunk tartani a gyerekekkel és tanítani tudjuk őket. Mert az élet nem állt meg, csak megváltozott.

Mivel azonban a gyerekek távol voltak tőlünk, az Önök segítségére is szükségünk volt. A kicsi alsósok még nem rendelkeznek olyan ismeretekkel, ami a számítógép tanulásra való használatát lehetővé tenné. Sok esetben Önök olvasták el velük a feladatot, segítettek megoldani, ha nem ment valami. Önök tartották velünk a kapcsolatot, kértek tőlünk segítséget, ha kellett. A felsősök már ügyesen használják a gépeket, de náluk is szükség volt napi szintű biztatásra, odafigyelésre. Tették ezt úgy, hogy közben dolgoztak, aggódtak, próbálták normális mederben tartani a családjuk életét a felfordult világban.

Közben ránk is gondolva küldték nekünk a kedves, biztató sorokat. Többen megírták, hogy bizony nem könnyű feladat ez az „iskolásdí”.

Bár sajnos idén még az évvégé búcsú is csak virtuálisan történik, így most ezzel a levéllel szeretnénk megköszönni, hogy az Önök segítségével sikeresen be tudtuk fejezni ezt a tanévet. Reméljük, hogy ősszel már a megszokott módon találkozhatunk és folytathatjuk a munkánkat.

Köszönjük kitartó segítségüket és támogatásukat!

A Lázár Vilmos Általános Iskola nevelőtestülete